

den Tanke at opgive sit Pensionatsophold og slaa sig til Ro derhjemme. Et Par Dage efter kom et nyt Brev, der slog hendes snarlige Tilbagekomst fast, og næsten samtidig indløb et Telegram med Meddelelse om, at hun allerede befandt sig paa Hjemvejen og vilde komme den følgende Dag.

Saa karakteristisk denne utaalmodige Iværksættelse af en fattet Beslutning nu end var for hende, satte den dog Forældrene i nogen Uro. De anede, at der var tilstødt hende noget alvorligt, og Fru Lea betroede sin Mand, at der rimeligvis var en Kærlighedshistorie med i Spillet. Jakobe havde om Sommeren med megen Varme omtalt en ung, sydtysk Advokat og bekendt Politiker, en Søstersøn af Pensionatsejerinden, hos hvem han et Par Gange havde været paa Besøg. Fru Lea kendte sin Datters letfængelige Blod, der allerede et Par Gange havde voldt hende bitre Skuffelser. Da hun kom hjem, var det ogsaa let kendeligt paa hende, at hendes Hjerter blødte; men da hun ikke selv gav anden Forklaring paa sin Hjemkomst, end at hun dennegang havde følt sig ene mellem de mange nye Pensionærer og længtes hjem, var der ingen, der trængte ind paa hende for at aflokke hende nogen Tilstaaelse — mindst af alle Moderen, som altid for sit eget Vedkommende havde fordret Kærlighedens Hemmeligheder respekteret og f. Eks. aldrig havde villet forklare sin Mand, hvorfor han ikke fik Lov at kysse hendes højre Haand. Hun havde kun ladet ham forstaa, at det var et Løfte, hun havde givet sin Ungdoms Elskede i et Øjeblik, der var bleven helligt for dem begge.

Jakobe havde nu været hjemme i fire Aar. Hun havde fyldt de treogtyve og var stadig uforlovet. Det havde dog i den mellemliggende Tid ikke manglet hende paa Tilbud, endog af ganske smigrende Art. Hun havde med Aarene vokset sig næsten smuk trods sin Sygelighed. Særlig følte lidt ældre Herrer sig tiltrukket af hendes sære og blege Ydre. Enkelte foretrak det endog for Nannys straalende men noget mere almindelige Skønhed. I hendes Ansigt med den kraftig krogede Næse og det udviklede Hageparti — dette Ansigt, som hendes Beundrere kaldte for et Ørneansigt og Spotterne et Papegøjefjæs — sad et Par